

čís. 48 sb. z. a n. (který v době úmluvy platil) zapovězené a podle § 879 obč. zák. nicotné, takže z něho žalobce práva nabytí nemohl, jak odvolací soud správně vyložil. Jest lhostejno, že si žalobce dal slíbiti 2.000 Kč nikoliv od nového nájemníka, nýbrž od dřívější nájemnice, neboť v tom směru zákon nerozeznává. Také jest lhostejno, že prý žalovaná projevila zcela dobrovolně ochotu opravy nahraditi. Posléze jest lhostejno — nač dovolatel hlavní váhu klade — že 2.000 Kč bylo určeno na opravy a že opravy byly přesně specifikovány a nutny. Přes to zůstává tento peníz zapovězenou úplatou podle §§ 20 (2) a 30 zák. o ochr. náj., protože si ji dal žalobce slíbiti kromě nájemného a za to, že pronajal místnosti. Mínil-li dovolatel, že byl oprávněn požadovati náhradu příštích oprav, jest rovněž na omylu. Jen k úhradě nákladů, jež byly učiněny k žádosti nájemníkově v jeho bytě, bylo by přípustno přiměřené zvýšení nájemného, leda že byly nutny, by byl byt udržen v užitelném stavu (§ 12 (4) cit. zák.). Tvrdí-li dovolatel, že byl oprávněn žádati od nového nájemníka již podle zákona zvýšené nájemné, bylo jeho věcí, aby tak učinil, ale nesměl si vymíniti kromě činže úplatu zákonem zapovězenou. Tvzení dovolatelovo, že i žalovaná dala si od Jaroslava B-a zaplatiti odstupné, nemůže mu prospěti, ano toto domnělé odstupné není předmětem sporu.

Čís. 8351.

Nebylo-li k nastoupení hostinské a výčepnické živnosti v době povolení exekuce aniž od účinnosti zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. k jejímu provozování třeba průkazu způsobilosti, nelze se na podkladě § 341 ex. ř. domáhati zrušení exekuce, třebaže dlužníkův podnik není provozován ani se čtyřmi pomocníky.

(Rozh. ze dne 4. října 1928, R II 269/28.)

Exekuční soud k návrhu dlužníka zastavil exekuci zabavením a vnucenou správou hostinské a výčepnické živnosti. Důvody: Exekuce byla zastavena, ježto podle § 1 čís. 1 zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. jde o živnost, k níž se vyžaduje zvláštní způsobilost, a bylo zjištěno, že povinný provozuje živnost s méně než čtyřmi pomocnými silami. U povinného zaměstnané bardámy nelze považovati za pomocníky ve smyslu živnostenských předpisů, jelikož nemají s obsluhou hostů nic společného. Vymáhající strana odvolává se na ustanovení zákona, vyvozujíc z něho, že se zákon proto nevztahuje na souzený případ, že § 3 udává jen, které osoby jsou osvobozeny od průkazu způsobilosti, nemůže však nic měniti na okolnosti, že hostinské a výčepnické živnosti nabytím účinnosti zákona vyžadují průkazu způsobilosti. Okolnost, že vnucená správa byla již zahájena před platností tohoto zákona, nemůže vzíti povinnému právo, žádati o zastavení exekuce podle § 341 ex. ř. Rekuršní soud zamítl návrh povinného na zastavení exekuce. Důvody: Exekuční soud zastavil exekuci z důvodu § 341 ex. ř.,

protože jde o živnost, vyžadující zvláštní způsobilosti, kterou povinný provozuje s méně než čtyřmi pomocnými silami. Třebaže zákonem ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. byla pro živnost hostinskou zavedena zvláštní způsobilost, není podle § 3 čís. 1 cit. zák. u dlužníka této náležitosti, ježto provozoval živnost před působností citovaného zákona, takže se ustanovení § 341 ex. ř. na povinného nevztahuje. Při tom jest přisvědčiti názoru exekučního soudu, že povinný zaměstnává pouze dvě síly výpomocné a že bardámy v živnosti nelze podřaditi pod pojem výpomocných sil ve smyslu živnostenského řádu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Předpisem § 1 zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. byl ovšem pro nastoupení živnosti hostinské a výčepnické zaveden průkaz způsobilosti a vztahoval by se tento zákonný požadavek, platící jen pro určité případy provozování této živnosti — není tedy všeobecný — ve smyslu § 1 (1) cit. zák. též na případ zde v úvahu přicházející, poněvadž jest známo, že v N. je více než 4.000 obyvatelů. Leč přes to toto zákonné ustanovení zde nedopadá, již proto, že v projednávaném případě nejde o nastoupení živnosti hostinské a výčepnické, nýbrž o živnost, kterou povinný provozoval již před účinností zákona (před 28. červencem 1927, § 8 cit. zák.). A tu přichází v úvahu předpis § 3 (1) čís. 1 písm. a) cit. zák., podle něhož od průkazu způsobilosti jest osvobozen kromě jiných, kdo před účinností tohoto zákona provozoval živnost hostinskou a výčepnickou jako schválený náměstek nebo schválený pachtýř, jak je tomu v souzeném případě, v němž strana povinná může provozovati zmíněnou živnost i nadále bez průkazu způsobilosti k ní. Kdyby tedy byla exekuce podle § 341 ex. ř. povolena zrušena na základě § 39 čís. 2 ex. ř. proto, že tu jde o živnost, k jejímuž nastoupení jest potřebí průkazu způsobilosti, došlo by se v důsledku toho k anomálii, že by po zrušení exekuce mohl povinný provozovati i nadále živnost tuto bez průkazu způsobilosti, jsa od něho osvobozen. Poněvadž ani v době povolení exekuce nebylo ku nastoupení hostinské a výčepnické živnosti a ani od doby účinnosti zákona ze dne 15. července 1927, čís. 112 sb. z. a n. není ku provozování této živnosti povinnému potřebí prokázati způsobilost k ní, a poněvadž podle toho jde tu ve skutečnosti o provozování zmíněné živnosti bez průkazu zvláštní způsobilosti ve smyslu § 3 cit. zák., nelze se v tomto případě na podkladě § 341 ex. ř. domáhati zrušení exekuce, třebaže podnik povinného není veden ani čtyřmi pomocnými silami.

Čís. 8352.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).

Nebyla-li v době zrušení nájemní smlouvy úplata ještě vyplacena, počíná promlčecí lhůta § 20 (3) zák. teprve vyplacením úplaty.